

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการดำเนินงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงโコンม ตำบลล่อนกลาง
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้จัดทำ : นายวีระพงษ์ ป่วงคำ

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พิสิษฐ์ ธรรมพิพัฒน์

หลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ

วันที่อนุมัติ : 16 มีนาคม 2554

จำนวนหน้า : 106

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงโコンม ตำบลล่อนกลาง อุบลราชธานี จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงาน และปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจฟาร์มโコンม ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโコンมในตำบลล่อนกลาง อุบลราชธานี จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการบัญชี ด้านการเงิน ด้านการผลิต และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโコンม โดยทำการรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บแบบสอบถามจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโコンม ในตำบลล่อนกลาง อุบลราชธานี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 ราย วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโコンมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 บาท ขึ้นไป ลักษณะการประกอบธุรกิจฟาร์มโコンมเป็นธุรกิจเจ้าของคนเดียวและกลุ่ม สหกรณ์ เลี้ยงโコンมมาเป็นระยะเวลา 1-4 ปี มีตำแหน่งในฟาร์มเป็นเจ้าของธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนโคนมเฉลี่ย 20-30 ตัว และโคนมที่กำลังให้นมเฉลี่ย 10-20 ตัว

ด้านการจัดการเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในการดำเนินงานในด้านการบัญชี มีการวางแผนการทำงานล่วงหน้าโดยคำนึงถึงปัจจัยภายในคือต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ และปัจจัยภายนอกคือ ราคาน้ำนมคิด ช่วยในการวางแผน ลักษณะโครงสร้างองค์กรของฟาร์มโคนมเป็นโครงสร้างองค์กรแบบเรียบง่าย (Simple Structure) ในการดำเนินงานเจ้าของและคนในครอบครัวจะเป็นผู้สั่งการเอง โดยใช้ค่าตอบแทนเป็นสิ่งจูงใจให้แรงงานในฟาร์มทำงานเต็มประสิทธิภาพ และเจ้าของและคนในครอบครัวซึ่งเป็นผู้ที่ควบคุมและประเมินผลการดำเนินงานโดยใช้คุณภาพงาน เป็นเกณฑ์ในการควบคุมและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ปัญหาในด้านการจัดการของเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นการที่เจ้าของขาดประสบการณ์ในการวางแผนที่ดี

ด้านการตลาด ราคาน้ำนมคิดเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจำหน่ายน้ำนมคิดของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมากที่สุด โดยราคาน้ำนมคิดที่เกษตรกรได้รับ คือ 15 บาท ต่อ กิโลกรัม ซึ่งเป็นราคาน้ำนมคิดที่น่าพอใจ เกษตรกรส่วนใหญ่ได้นำน้ำนมคิดไปจำหน่ายที่ ศูนย์โคนมพาดัง ทันทีหลังรีดนมเสร็จ โดยจะนำไปจำหน่ายค้ายอดของ ลักษณะการจำหน่ายเป็นแบบขายเชื่อ เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง คือ ศูนย์โคนมที่เกษตรกรนำน้ำนมคิดไปจำหน่าย โดยปัจจัยเรื่องคุณภาพของน้ำนมคิดเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำนมคิดมากที่สุด ปัญหาในด้านการตลาดของเกษตรกรส่วนใหญ่คือเรื่อง น้ำนมคิดที่นำไปจำหน่ายไม่มีคุณภาพหรือคุณภาพไม่แน่นอน

ด้านการบัญชี เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มีการบันทึกบัญชีทุกสัปดาห์ โดยบันทึกในสมุดจดบันทึก ผู้บันทึกบัญชีมีความรู้ด้านการบัญชีน้อยและให้ความสำคัญกับการบัญชีเพียงระดับปานกลาง ดังนั้นปัญหาในด้านการบัญชีของเกษตรกรส่วนใหญ่จึงเป็น เรื่อง เกษตรกรไม่มีความรู้ด้านการบัญชีที่เป็นระบบ

ด้านการเงิน แหล่งที่มาของเงินทุนที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มาจากทุนของเจ้าของเอง ในกรณีที่มีการถ่ายทอดสถาบันการเงินปัจจัยที่เกษตรกรคำนึงถึง คือวงเงินที่ได้รับ และใช้สินทรัพย์ค้ำประกัน มีอัตราดอกเบี้ยในการถ่ายทอดเงินร้อยละ 11-15 เกษตรกรส่วนใหญ่มีสินทรัพย์จำนวน 100,000-500,000 บาท มีหนี้สินจำนวน 100,001-500,000 บาท มีรายได้จากการเลี้ยงโคนม ก่อนหักค่าใช้จ่ายจำนวน 50,001-70,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงโคนม 30,001-50,000 บาท ส่วนปัญหาด้านการเงินของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่คือ ความไม่สม่ำเสมอของรายได้

ด้านการผลิต เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่เลี้ยงโคนมพันธุ์ขาว-ดำ(ไฮสไตน์ฟรีเซียน) มีลักษณะการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงแบบยืนโรง โดยใช้พื้นที่ในการเลี้ยง 2 ไร่ การผสมพันธุ์โคนมใช้วิธีการผสมเทียม โดยสัตวแพทย์(โคนม) อาหารที่ใช้เลี้ยงโคนมใช้ทั้งอาหารหays และอาหารขัน การรีคัมโครีคัมวันละ 2 ครั้ง เช้า-เย็น โดยใช้ทั้งเครื่องและมือในการรีคัมโโค ปริมาณน้ำนมดิบที่ได้เฉลี่ย 100-200 กิโลกรัมต่อวันต่อฟาร์ม โรคระบาดถือเป็นปัจจัยที่ไม่คาดหมายที่มีผลกระทบต่อการเลี้ยงโคนมเป็นอย่างยิ่ง ส่วนปัญหาด้านการผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ คือ ต้นทุนอาหารขันที่ใช้เลี้ยงโคนมมีราคาสูง

ด้านการบริหารทรัพยากรัมนุษย์ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มีแรงงาน 2-3 คนและเป็นแรงงานในครอบครัว เช่น สามี ภรรยา ลูก เป็นต้น ในกรณีที่เป็นแรงงานในครอบครัวเข้าของจะให้เงินเป็นสิ่งตอบแทน แรงงานในฟาร์มเป็นคนสัญชาติไทย แต่หากเป็นแรงงานต่างด้าวก็มีใบอนุญาตทำงาน การสรรหาแรงงานในฟาร์มโคนมส่วนใหญ่ญาติพี่น้องจะเป็นผู้สรรหามาให้ ส่วนการคัดเลือกแรงงานใช้วิธีการสัมภาษณ์และทดสอบงาน แรงงานในฟาร์มโคนมได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคนมจากการที่แรงงานเรียนรู้ด้วยตนเอง ลักษณะการจ้างงานเป็นการจ้างแบบรายเดือน จ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินสด นอกจากค่าจ้างตอบแทน แรงงานยังได้รับ อาหารและเครื่องดื่ม เป็นสิ่งตอบแทนนอกเหนือจากค่าจ้าง หากแรงงานในฟาร์มกระทำผิดจะถูกกวักล่าวตักเตือนเป็นการลงโทษ แรงงานจะได้รับการประเมินผลการทำงานโดยใช้คุณภาพงานเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการทำงาน ส่วนปัญหาด้านการบริหารทรัพยากรัมนุษย์ในฟาร์ม โคนมของเกษตรกรส่วนใหญ่ คือ ขาดการฝึกอบรมและพัฒนาการเลี้ยงโคนมของแรงงาน